

TLDR -4: Vznikl název týmu

Mhm, mám se zaregistrovat na Zkratku? Budu v té době vůbec v Praze? Koho vezmu s sebou? S Adamem jít nemůžu, to by byl overkill. Půjde se mnou někdo? Bála bych se jít sama? Konečně by se ukázalo, jak moc je pravdy na tom, že mám astronomicky přemrštěnej TomoIndex. Hmm... Třeba jo, třeba ne.

TLDR -3: Vznikl tým a první prostor pro reklamu

Bylo, nebylo...stalo se, že Aleš jel z piva s Jírou zrovna v době, když se rozhodlo, že z Řehoře se v nejbližších chvílích stane Jonášek. Takže jsem měla informace sice z asi třetí ruky, ale bleskurychlé. A hlavní aktéři měli informace, že mám informace, a tak jsem se o blíže neurčený počet dní později místo na [Terčině a Mílově koncertě](#) ocitla na zapíjení Jonáška, kde jsem se seznámila (mimo jiné) s (nejen) Jířovým (, ale také Lenčíným) kamarádem Danem. Dan s Jirkou spolu dělají různý [kentus](#), ale šifrovačky moc ne (pokud se nepletu, Dan luštil jen Podzimní se Zuzou), a tak Danovi později říkám, že se mnou půjde na šifrovačku, a on se moc nebrání, takže půjde. Zkratka je dobrá šifrovačka pro začátečníky. Od prvního ročníku (na který jsem vzala dva nováčky, kteří odcházeli silně demotivovaní k dalším účastem na libovolných podobných aktivitách), udělali organizátoři obrovský pokrok, takže vůbec nemám strach jít třeba i jen ve dvou. Přibíráme ale ještě Lenku, protože se do týmu dobře hodí. Dan pak vymýšlí spoustu originálních alternativních názvů týmu, ale nikdo z nás nemá motivaci název měnit, zástupy dalších začátečníků se také nehrnou, takže zůstáváme to, co jsme byli, a možná příště.

TLDR -2: Zvládli jsme se sejít

Taktika je jasná. Lenka zadává do webinfa a schraňuje šifry, já mapuju a mám pomůcky a Dan luští. Dohodli jsme se, že večer před hrou si uděláme spolu s Ladou teambuilding na [hře jiného typu](#). To jsme si příjemně užili, ovšem jelikož jsme si nemohli na místě povídat, jdeme pak ještě na večeri a na jedno. Druhé a půlku třetího si dáváme už bez Lady u mě, kde máme v plánu taky později spát.

TLDR -1: Dorazili jsme na start a přečetli si Průvodce

Druhý den ráno je o něco krušnější vstávání, ale zvládáme to. Lenka už je v bundě a má na zádech batoh, já teprve začínám pít čaj, ale nakonec všechno stíháme a celý náš tým spolu s Adamem, kterého Ondra naverboval na [Pintě](#) k běčkování, vyráží na start. Prší sice jen tak, aby se neřeklo, ale to neznamena, že to nemůže namočit šifry. Na startu úspěšně předávám čelovku, kterou jsem nabyla na Bedně, zdravíme se se známými i neznámými tvářemi, obdržíme

(plnou) startovní obálku a nacházíme strategické místo k luštění pod stromem. Čteme si

průvodce Zkratkou, nevěřícně koukáme na tabulku zkratk a doufáme, že si z nás orgové dělají prdel. V přehledu bizáru mi chybí snad už jen [MGRCAPKOVA](#). Fotíme si důležité části průvodce pro případ jeho ztráty (...a to se může stát...), ještě se pokoušíme doptat, jestli start bude na znamení, nebo prostě v určený čas, ale to už organizátoři dávají znamení a my můžeme začít.

TLDR 0: V 9:15 jsme měli vyluštěné tři šifry, poslední jsme deadli

Trhám obálku pomalu. Vyndávám čtyři šifry. Koukáme na čtyřku a vidíme námořní vlajky. Je to něco, co jde jen přeložit, přijde mi to jako dobrá rozcvička pro Dana na seznámení s pomůckami. A tak Dan překládá vlajky, Lence samozřejmě špatně očísluji sedmisegment, protože ho píšu vzhůru nohama, takže té se nedaří objevit v něm heslo. Upravujeme sedmisegment, máme první heslo. Dan mezitím přeložil vlajky, začínáme spolu brainstormovat, proč jsou všechny modré, děláme si frekvenčku, ale nic nám z toho neleze. Lenka v mezičase říká něco o morseovce a luští trojku. Se dvěma hesly už se vyplatí jít těch asi deset metrů k organizátorům pro část zadání šifry 1. Šifra je na tvrdém papíře, máme dvě kopie, tak navrhuju, že bych to rozstříhala, ale nechce se mi to dělat ve stoje. A tak volíme taktický ústup do "sucha" vchodu některého z přilehlých domů. Tam se nám povede vykukat druhou morseovku v bludišti, poslední šifra ale odolává naší snaze o útok, a tak ji takticky deadneme, až k tomu bude za pár minut vhodný čas.

TLDR 0,5: Modelová situace bezkonfliktní interakce s domorodci

Vzhledem k vysoké koncentraci týmů v okolí se nám s domorodci daří interagovat právě dvakrát. Jednou starší paní při vchodu do domu překáží náš deštník a podrážděně nás na to upozorňuje. Vysvětlujeme jí, že nám ho tam v nestřeženém okamžiku od foukl vítr a omlouváme se za to. Paní to chápe, usmívá se, my odklízíme překážku, opakovaně se omluvíme a všichni bytosti jsou šťastni. Později nás přijde očichat kolemjdoucí pes, toho si hladíme, jeho majitelka se nás ptá, co se to tu děje, Lenka jí trpělivě vysvětluje, jak to celé funguje a že nejsme teroristi, paní to zajímá, takže chvíli diskutujeme, paní nás ubezpečuje, že tam vážně nikomu nepřekážíme, pak nás ale zanechá vlastnímu osudu a zalézá do baráku.

TLDR 1: Přečetli jsme neúplné řešení jedničky a nevyluštili bonus

Víme, že k řešení první šifry není třeba mít všechny její části, a tak se už po vyluštění dvou startovních šifriček věnujeme vystřihování, analýze píč, pozorování Dvou nasránek a googlení rombického dodekaedru. S třetím heslem a nápočným čtverečkem čekáme na časový limit. Objevujeme alergeny, tvrdím ale, že je to na start dost těžké, a tak v tom očekávám spíš ten bonus. Lenka ale vytrvale načítá informace o tělese, a tak brzy víme, že máme ke dvanácti stěnám 14 vrcholů. Dan lepí těleso, já stříhám, Lenka vypisuje alergeny a studuje, jak vypadají ty, které neznáme. Celkové těleso se nám líbí, ujímám se počítání těch malých obrázků, Lenka si počty jednotlivých alergenů zapisuje do poznámek. Následně se mi daří analyzovat, že tenké šipky na sebe pěkně navazují a jde jednoduše určit, kde se začíná. Polemizuji, jestli v tlusté šipce bude ten bonus, nebo to je upřesnitko, nebo proč tam vůbec je. Šipky zřejmě vycházejí ze stěn nebo z vrcholů, a tak se nakonec přeci jen vracíme k mnou původně zavrhnuté

komplikované šestadvacítce, dumáme nad opísmenkováním stěn, mravenčí práce nám ale brzy ukáže, že to není nic těžkého. Čteme počátky tenkých šipek, STUPPOKR. Koukáme na to trochu nevěřícně, ale zároveň jsem si jistá, že to, co čteme, nečteme náhodou. Ponoříme se tedy do seznamu zkratk a do mapy, máme štěstí, že v ne příliš vzdálené ulici Stupňová není herna pokeru, brzy ale nacházíme PP Okrouhlík, která dává smysl. Tajenku tedy interpretujeme jako STrom U PP OKRouhlík, šipku na H jako možné upřesnítko hřiště. Identifikujeme dvě místa, kam se chceme podívat (dětské hřiště a mapová značka parku nedaleko PP) a trochu se modlíme, aby to tam nebylo, protože jestli to tam bude, tak orgové Zkratky zkratky pojmají dost volně.

TLDR 2: Písnička se nám líbila a cestu na trojku jdeme s Ta da dá

Hřiště u Okrouhlíku se změnilo na medvědárium. Z Adamova repráčku vyhrává Martinova kytara a zpěv. Snažím se nahrát, co nám organizátoři pouští, ale zároveň i vnímám cosi o vyvěrající vodě, krutém severním přístupu a družích pečiva, takže brzy nacházíme v mapě, kam by se tak dalo jít dál. Při pohledu na bonus se nám vybaví tabulka zkratk, kterou jsme si pečlivě nastudovali na první šifře, tak máme radost, že víme, co s tím. Vyrážíme, před námi Nasránci s kočárem a Ta da dá s kočárem. Ta da dá volí jinou přechodovou taktiku, a tak se dostáváme (asi o tři kroky) před ně. To nám dá příležitost k družnému rozhovoru na téma Lipčovy lásky k legínám a přeruší mou snahu vyluštit druhý bonus na přesunu. Těsně před třetím stanovištěm nacházíme lušticí Koťátka s kočárem, tak konstatuji, že nám teda asi něco chybí a jdeme týmově do kopečka pro šifru, kterou nám kolegiálně podává Nasránek Aleš.

TLDR 3: Prahy nám šly pěkně, jdeme zkratkou

Se šifrou si nasedáme, dáme ji na stojáka. Obrázky nám připomínají, co nám připomínat mají, jejich rozložení a velikosti se nám také zdají korespondující s mapou Prahy, a tak luštíme poměrně rychle, ale ne autorsky, a odcházíme brzy. Trochu bojuju s interpretací tajenky. Křížky na konci interpretujeme jako Z, které konkrétním systémem nelze zakódovat, přemýšlím, proč orgové nezvolili tajenku, která by zakódovat šla, a proč místo ZSZ píší SZZ, ale budiž. Akorát nevím, kde ta šifra tedy bude. Jestli mám najít lanové centrum a tam pak kelty a od nich daným směrem, nebo naopak daným směrem od toho lanového centra. Ale to je problém budoucích nás. Nechce se mi do kopečka hned, a tak volím horší a delší cestu. Navíc se mi mapy otevírají v zimním režimu (a opravdu oceňuji přehled o běžkařských trasách, ale...grrrr!), takže se nesoustředím na vrstevnice, ale na pošahaný barvy. Nakonec ale šifru nacházíme severozápadně od lanového centra, a tak můžeme zasednout k luštění.

TLDR 4: Zákys + déšť = hospoda + nápověda

Tady bych ráda zmínila, že tuhle šifru jsem vyzvedávala já. Pro pravidelné čtenáře mých [reportáží](#) nebude tedy překvapení, co se dělo dál. Zasedáme na lavičku k dětskému hřišti. Dan by chtěl ke krokodýlovi, ale to mu s Lenkou banujeme. Počítáme některé věci, zkoušíme jen nějakou grafiku s vybranými jmény, ale nejde nám to. Zapisujeme si tedy, kdy má kdo svátek, objevujeme, že to není jen kalendář, ale kalendář v kalendáři. A tak zvýrazňujeme písmenka, já

je zároveň zapisuji v pořadí podle jmen, a tak čteme mezitajenku a začíná pršet. Jelikož mezitajenka není tajenka, jsme trochu demotivovaní a volíme ústup do

hospody. Jsme zmrzlí, chce se nám na záchod a máme hlad. Lenka jako předvoj vybírá perfektní místo v teple, kde neslyšíme nikoho z dalších zde sedících (ani nedaleko sedícího Síbu) a jdeme se věnovat šifře. Děláme spousty věcí, přitom jsem přesvědčená o tom, že by to teď už mělo stačit jen přečíst. Dívám se do mapy a líbilo by se mi jít teď k discgolfu. Balastních písmen je 49, takže to jde pěkně přepsat do čtverce. Pak by šel použít nákres z reklamy Profinitu v průvodci zkratkou. Nope. Jméno říká kudy. Proč jednotné číslo? Protože narážejí na jméno šifrovačky, ne na všechna jména tady. Aha, hezký. Takže kudy - zkratkou. Pěkný, ne? Ne. Nevíme jakou zkratkou. V logu se ukazuje od Z do A. Aha, jasně! Takže teď seřadíme jména podle abecedy, ale pozpátku. To dává smysl. Akorát je to pracný. Jo...a ten smysl to taky nedává. Proč se to rozbíjí zrovna po dvou řádcích? Tisíc otázek, žádná odpověď a polívka sněžená. Navrhuji si vylepšit náladu vyluštěním bonusu zkratek, ale ani tam se nám nevede. Jsme trochu zmrzeli, nebaví nás zkoušet miliony postupů, jsme tu dvě hodiny ([což je na denní hře dlouho:/](#)), berem druhou nápovědu (předpokládáme, že první nám říká o existenci kalendáře). Ta je naštěstí dost explicitní, bereme tedy první nevyužitě jméno - Jarmil - a vychází nám LEKARENSKA JDI NA HRISTE, následně se nám to (vlivem chyby) cyklí kamsi do půlky tajenky. To mi přijde jako potvrzení, že dál číst nemáme, takže se s radostí balíme, načež s hrůzou zjišťujeme, že ulice Lékařenská v Praze prostě není (ani když přepnu ze zimního režimu na turistický). Okej. Do Vidnavy se nám úplně nechce. Představa, že si sedáme a

budeme hledat chybu, mě děsí. Takže radši vymyslíme, že by mohla existovat ulice Mlékárenská, která existuje relativně blízko. S vědomím, že jsme holt teda asi minuli první písmenko, to znamená, že jsme měli začít číst (neznámo proč) od Stely, odcházíme dál s vědomím, že možná jdeme blbě, ale jdeme někam. Takže dobrý.

TLDR 5: Rýsujeme, pak kouknem a vidíme

Na následujícím stanovišti šifru nacházíme, vyzvedává ji pro změnu Dan a zasedáme pod lávku do sucha. Pršet sice přestalo, ale mokro je. Analýza nám říká, že máme tři velikosti koleček a čárek, volá to po morseovce, ale, nevidíme ji v tom. Zdá se nám, že znaky jsou v nějakém gridu, takže si ho zkusíme rýsovat, ale opět nám z toho nic neleze. Naštěstí se nám ale podaří všimnout si tří koleček se dvěma čárkami uprostřed, ty si úplně říkají o to být dohromady písmeno S. Pokusím se aplikovat metodu kouknu vidím a čtu diskolf. To, že v originálním řešení je discgolf s C, nikoliv s K, mi nevadí. Každopádně na zimní verzi mapy není, naštěstí jsem si ho už vytipovala předem, tak můžeme vyrazit dál. Naše lukrativní místo zasedává Panzer Battalion, cestou ukazujem Lipčovi naše krásné legíny a povídáme si s Jémíne, kteří “jsou úplně marní a vůbec jim to nejde”. (H)Aha. [Dan na Karolíny řešení kouká docela překvapeně, ale protože jsme ztratili dost času na předchozí šifře, tak brzy odejít, je přesně to, co potřebujeme.](#)

TLDR 6: Mňam, opět bez bonusu, ale můžeme pokračovat

Na šestce nás vítají orgové s pomocníky v silné sestavě, dostáváme bonus, sušenky a sprda, že si nečteme pokyny. Čtu tedy pokyny, bereme si ty rasistické sušenky a jdem si sednout na lavičku. Lence se nelíbí slovo indentace ([no spíš, neznám ho:](#))), pročez si bere bonus, my s Danem rozepisujeme českou abecedu a snažíme se identifikovat písmenka na sušenkách. Chtěla bych číst braila, protože je to pěkný a počet písmen české abecedy je dělitelný třemi. Nic mi z toho ale neleze, a tak prosím Dana o kontrolu, co je které písmenko. Dan souhlasí s mým zápisem, Lence z bonusu nic nevychází. Respektive vychází KODJVVDLA, z čehož vyvozujeme, že se tam možná po prvním řádku zase budou díť nějaké podivuhodné věci (stejně jako v šifře, na kterou bonus odkazuje). Vracím se k sušenkám a navrhuji je vyfotit, rozlomit a ochutnat. Dan se na mě dívá dost vyděšeně, a tak se uchyluji jen k rozlomení. Nic. Dan se mi ale naštěstí podívá přes rameno a upozorní nás, že každé písmeno abecedy je právě na jedné ze sušenek. To mi stačí k tomu, abych si uvědomila, že počet písmen české abecedy je dělitelný také dvěma, a tudíž šesti. A můžeme jít k zámku Hluboká....eee....Hloubětín :)

TLDR 7: Sedí tu spousta týmů, ale my ne

V Hloubětíně trochu bojujeme s přechodem Poděbradské, ale naštěstí bez ohrožení na zdraví. Od stanoviště prosazují, že půjdeme dál nahoru. Chtěla bych zabrat stříšku místní školy, ale pozemek je bohužel oplocen, a tak si nemáme kam sednout, takže nám nezbývá, než to dát na stojáka. Tým brzy hlásí, že některé obrázky se pojí s konkrétními čísly. Součty nám dávají spoustu osmiček, brzy ale přicházíme na to, že se jedná o prvočísla, takže spíš budem násobit. Tajenka HOUP CK HRISTE BORECKOV mě sice trochu děsí, už už bych vytahovala slovník zkratk a hledala tam cestovní kanceláře, tým ale naštěstí v kontextu prvočíselného rozkladu doplňuje áčka a hurá na kopec. [Fotbalový obrázek cením, i když nám došel až po vyluštění.](#)

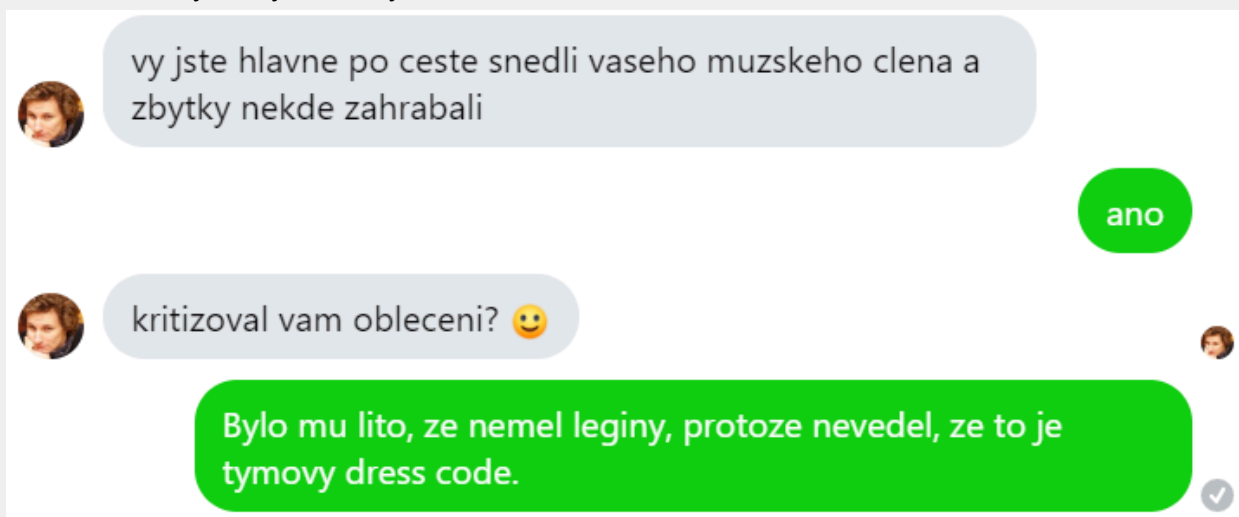
TLDR 8: Úplně nevíme, proč to čteme, ale tak jsou tam éčka...

Cestou na další stanoviště se bavíme upřesnítkem cca 5 metrů SV (že by skoro nemuselo být) a do kolen jdu, když na hřišti vidím dvě různé houpačky, ale ještě dříve než ty houpačky vidím modré desky pod mašinkou :) Vzpomenu si na statistický vtip o “přesném součtu nepřesných čísel”, z legrace navrhu, že bychom mohli zavolat orgům a tvářit se, že pět metrů SV od houpačky nic není, ale nakonec si prostě jen berem šifru a jdem luštit. V šifře brzy vidíme začátky názvů států na začátcích vět, na některých začátcích vět ale nejsou žádné začátky států a v některých větách jsme zase našli víc začátků států. Šifry, kde jsou státy, jsou mi nesympatické v tom, že s nimi jde dělat milion věcí, takže jsem trochu skeptická. Naštěstí si ale všimnu Lublaně, za malou chvíli už všichni tři hledáme hlavní města, upravujeme a dohledáváme i zbytek odkazů na státy a děláme cyklus. Takže nějaká práce je za námi a teď už jen čtení...Věty nám stále připadají zhulené, vůbec nevíme co číst, až zasáhne Lenka, jde na to systematicky a najednou čteme to, co máme. Nemáme k tomu sice jiný důvod než že tohle vychází, ale tak hlavně, že to vychází. Jdeme dál.

TLDR 9: Víc lidí může dělat víc kroků najednou

Zasedáme na pěknou lavičku a pokládáme se do luštění. Diktuji Danovi semaforey, Lenka mezitím zpracovává druhé zadání. Čteme mezitajenku a znovu. Diktuji Danovi semaforey a čteme druhou mezitajenku. Vypisuji pozice středů a Lenka brzy čte tajenku. Můžeme jít dál, ale bez Dana, bohužel je už relativně pozdě a musí se přesunout na jinou akci do jiného města, zůstáváme tedy samy dvě a vyrážíme na rozhlednu.

TLDR 10: Rozhledna je jako cíl spíš střední, takže jdeme dál

Na rozhledně potkáváme spoustu orgů a několik týmů. Obcházíme obrázky a Lenka říká, že jí něco připomínají. Mně nepřipomínají nic, ale Lenka vyhledává, o co se jedná, a trpělivě mi vysvětluje, proč slon a stonožka tvoří slonožku a ne stona. Konkrétní obrázky se nám vyhledat nedaří, ale příliš se o to nesnažíme. Po asi dvou třech kolečkách dostáváme dvojici písmen z většiny obrázků a jdeme to probrat kousek dál. Vidím tam nějaký statek, ale Lenka mě upozorňuje, že nemá vyjít lokalita, ale heslo. Dobře, tak teda velkostatek. Jo, máme jít k rybníku. Lenka je trochu překvapená, protože žila v domění, že jsme v cíli ([myslela jsem, že je jen 10 šifer, čekal tam Adam a další orgové a byla to zábavná šifra na konec a ještě zadat heslo do systému...no poslat nás do cíle k rybníku, to mě překvapilo :D](#)), ale ještě dvě šifričky nás čekají. Cestu trávíme klábosením s Vaškem z V.I.P³, takže nám příjemně ubíhá.

TLDR 11: Luštily u bandy pankáčů, myslely, že je to známka punku

U rybníku se s V.I.P³ rozcházíme a každý jdeme luštit svou vlastní cestou. My zasedáme nedaleko neluštící skupinky, která popíjí pívka a vyhrává nám k tomu [Činčilu a podobný vály](#). Šifra chvíli odolává, ale naštěstí nám na ní vadí správné věci, takže prohledáváme tu správnou část stavového prostoru a brzy se nám daří objevit vlastnosti, které vedou k vyluštění. Vydáváme se na opačnou stranu než většina týmů, ale jdeme správně. [A potkáváme tak Síbu, co nám nabídne osvěžení](#).

TLDR 12: Bludiště ani semílačka nás nezastavily, pět bonusů zbývá

K cílovému objektu přicházíme samozřejmě z opačné strany, než je vchod, proto nám nějakou dobu trvá, než trefíme k cílové tělocvičně. Tam nám Ondra dává obálku s odkazy na jiné šifry, zasedáme do jednoho ze vzdálených rohů tělocvičny a noříme se do luštění. Systém je jasný, ale celé je to trochu pracné, hudební stopu ani sušenku se nám luštit nechce, po malé chvíli zadáváme heslo, čímž ukončíme hlavní část hry (tedy, ne že by to něco znamenalo).

TLDR 13: Bonusy padají v průběhu dvou hodin všechny, ale bolí to

Zbývají nám všechny bonusy. Míru jejich zhulenosti nedovedeme odhadnout, tak si vše vyrovnáváme před sebe a jdeme to domlátit.

Jako první se chci mrknout na kalendářový bonus, který Lenka už pěkně předzpracovala. A skutečně, stačí nám opravit Richarda Krajča, který navíc v původní šifře vůbec není, na Kryštof a jsme doma.

Lenka se potom začíná věnovat kódům šifer a já buším do zkratkové tabulky. Kódy šifer si prozatím v hlavě nejsem schopna propojit s posledním bonusem, tabulka zkratek mi přijde o něco jasnější. Zřejmě je potřeba vybírat n-té písmeno z daných položek tabulky, jen mi občas něco přeteče. Také přemýšlím, proč slovníček není nijak seřazený (případně mi asi jeho řazení uniká), takže uvažuji i jeho řazení. Tisíc způsobů a ani jeden není pěknější než ostatní. To už ale Lenka hlásí, že něco má. Tajenka nám nevychází úplně celá, ctrl mi nepřijde jako pěkné české podstatné jméno, a tak nejprve zadáváme myš, abychom o několik sekund později pochopily, jakou má tajenka souvislost s posledním bonusem a byly schopny zadat správné heslo.

Následně obě chvíli divergujeme, skáčíme k různým bonusům a děláme různé věci. Ondra nás podpoří tvrzením, že takhle to na top ten nevidí. To by mi ani nevadilo, ale Lenka si naštěstí myslí, že by mě to mrzelo, a tak zmobilizuje síly. Zasedáme spolu nad průvodcovskou křížovku. Nejprve si propočítám všechny posuny, následně zjišťuji, že se dvakrát trefím do totožného čísla, ale stejně mi to dohromady nedává smysl. Navrhuji brute-force metodu - uvažovat, že v prvním řádku křížovky je české slovo, a tedy se inspirovat v nějaké množině trojpísmenných českých slov na bé. Nacházím jich ale přes sto. Než se promlátím všemi citoslovci typu baf, báb, bam a opustím myšlenku na bob, Lenka jen tak mimochodem prohodí bór a za krátkou chvíli už zadáváme třetí heslo. [\(Původně jsme tuhle tabulku chtěli spojit s 14 alergenů, ale ty nám tam prostě nepasují.\)](#)

Tři bonusy z pěti už mi přijde jako slušný výkon, průběžné asi osmé místo mi přijde jako super výkon, v pořadí se téměř nehýbeme, ale to dá rozum, ostatní týmy taky luští. Asi dorazí ještě někdo bez nápovědy, ale jsem líná studovat pořadí ostatních, moc se v něm nevyznám. Každopádně když jsme na vlně brute-force, je třeba to využít. Zasedáme obě nad zkratkovou tabulku, děláme věci, bavíme se o tom. A najednou nám začnou lézt ven jen samá téčka, éčka a lomítka. Ano, je to ten postup, který jsem dělala od začátku. Jen jsem asi potřebovala, aby se na mě při tom Lenka dívala. Je potřeba brát v úvahu všechny znaky. Tedy i mezery a lomítka. A nebrat v úvahu zkratky. A proboha hlavně nic nijak neřadit. Jako dělala jsem i tohle. Ale přepočítala se v prvních šesti znacích přesně dvakrát. Neva.

Zbývá nám poslední bonus. Značně slisované těleso si s sebou neseme celou hru, navíc si nejsme přesně jisty interpretací první šifry, a tak nevíme, jestli je ta velká šipka už použitá, nebo není. Vymýšlíme kraviny, koukáme na těleso ze všech možných úhlů. Přichází za námi Hanka a nabízí nám mňam kafe, беру si k tomu mňam sušenky od orgů a spíš si povídáme, než že bychom luštily. Koukám na stěnu se šipkou a podle počtu jednotlivých alergenů na ní čtu jasné heslo ADHD. Zadáváme a jsme strašně zklamané a překvapené, že to není ono (ha ha). Hanka nám nabízí, že nás nechá luštit v klidu, ale nám se už do toho moc nechce, a tak si jen přitáhnou Lenčiny poznámky před sebe, aby to vypadalo, že něco dělám...a koukám, že jsou tam (asi tak od půl desáté ráno) pod sebou pěkně zapsaná čísla 11, 15, 4, 10, 5... chm! Čteme tajenku a přetékáme se sedmadvacítkami na áčka (protože přece na každé stěně musí být aspoň něco, a tak A, B a v některých případech ani C nemůže vyjít, proto je okej, když přetečou). Q se nám

nelíbí, a tak ještě přepočítávám, Hanka s Walem už si o nás chodí povídat o kus dál, ale nakonec ten zvon zadáme a konečně si můžeme taky popovídat s okolím. Samozřejmě nás těší, že jsme nakonec přeskočili Ta da dá, kteří údajně “luští proti nám”.

TLDR 14: Po vyhlášení jdeme do hospody

Hra brzy končí, tělocvična je plná týmů, které jsem nechtěla rušit při dolučňování, ale s koncem hry chtějí odejít, a tak si nestihnu se všemi popovídat. Dort vypadá luxusně, ale nakonec na mě těsně nevyjde. Neva, chuť na sladké jsem zahnila tmavými sušenkami :) Orgy necháme v cíli poklidit a přesouváme se probrat herní zážitky do Diega, kde se neplánovaně setkáváme s další velkou skupinou týmů. Nakonec dorazí i orgové, a tak si děláme takovou before after party. Nachos s guacamole občas potěší ještě o něco víc, než morč!

TLDR 15: Díky za hru a filozofické okénko

Orgové, díky za hru :) Nabídlí jste nám zajímavou porci šifer. Líbila se mi jejich různorodost. Stříhání a lepení, písnička, sušenky, zmixované obrázky, finální metasemílačka... Myslím, že je super nápad ukázat méně zkušeným týmům, v čem všem lze něco zakódovat.

Za trochu méně šťastné považuji zařazení hodně těžké šifry na úplný začátek. Existence alergenů mi přijde jako dost specifická znalost. Která by třeba klidně mohla být někde zmíněná v Průvodci, osm stránek textu, vlastní pomůcky... Přijde mi škoda demotivovat týmy na začátku hry.

Potom mi u více šifer přišlo trochu nešťastně zvolené konkrétní znění tajenky. Přitom by asi stačilo málo, aby všechno bylo v mých očích o dost pěknější...

Proč nevymyslet tajenku na 22 znaků v šifře, jejímž principem je seřadit 22 prvků, když mám úplnou volnost? Napadá mě třeba LAN. CENT. PRI PARKU PODVINI, když už tam teda nutně potřebuju tu zkratku? Podle mě je to srovnatelná tejenka s tou vaší, bylo by to takhle čistší a zbytek by stačilo napsat do upřesnitka

Proč bych se po přečtení mezitajenky v kalendáři se jmény měla vrátit na začátek zadání? Nevím. Zpětně mám skoro dojem, že bychom měli větší šanci šifru dolučit bez té mezitajenky. Ale dát jsme ji měli. Na hře jsem si říkala, že pro začátečnický tým musí být obrovský výkon už jen přijít na ten fakt, že jména odkazují na konkrétní písmeno. Takže by mi přišlo fajn tým lépe odměnit za to, že takový krok zvládl, a to konkrétně méně kryptickou mezitajenkou. Možná je to můj subjektivní pocit, ale my tam zkrátka dělali tolik různých věcí, ke kterým bychom se bez té mezitajenky neuchýlili... Věřím, že šifra byla konstrukčně náročná. Ale proč je tedy tajenka tak dlouhá? JDI NA se dá úplně vypustit, týmy se na další stanoviště pravděpodobně nebudou plazit ani válet sudy. A i kdyby... Klidně i hřiště by šlo dát do upřesnitka. Bohatě by stačilo zakódovat MLEKARENSKA a lépe se pověnovat mezitajence. Musím ale uznat, že autorský způsob čtení se mi moc líbí.

Naopak tajenku šifry, kde je třeba něco “vykoukat” bych asi ocenila delší. Ale opět, my tam nekysli. Jen jsme asi měli štěstí...vůbec se neptám, proč tam tolik týmů nápovědovalo, chápu to.

Proč byla v tajence prvočíselné šifry houpačka a ne vláček pořádně také nechápu, ale to je detail.

Proč se v osmé šifře četla počáteční písmena “slov mezi” také nerozumím. Ale jako přečetli jsme je, no. Jen mi přijde nešťastné chtít po začátečnicích, aby četli něco, protože tam jsou “pěkný” písmenka. Obzvláště na šifrovačce, kde sami organizátoři na začátku deklarují, že v tajenkách mohou vycházet “škaredé” zkratky.

Jaké je tajemství čtení kódu na komixových obrázcích mi také není jasné. Ale opět, přečetli jsme to bez větších obtíží.

Proč, proč...seznam je sice na první pohled dlouhý, ale pravdou je, že ze hry silně převládá pozitivní pocit nad tím WTF. Ve mně stále zůstává dojem, že stačilo maličko a z fajn hry mohla být fakt super hra. Jenže po bitvě...znáte to :) Já to třeba znám moc dobře. Jsem ráda, že jsem si mohla Zkratku zaluštit, přinesla nám spoustu zábavy, moc pěknou procházku a nabídla vážně pestrou paletu šifer. Je vidět, že jste Zkratce věnovali spoustu času. Orgové, ještě jednou díky. Doufám, že najdete síly a chuť pro další ročník(y)!

[Lenka](#) a Kája